

پيروکی زيانم

کچه کهم رینوینیمان دهکا و بو سه رتهای ژیان ده مانگیریتته وه

که ریم

به شی دووهم و کو تایی

پیشنیاره کهی کچه کهم تاساندمی، من بریارم دابوو هرگیز چاوم به دایکی نه که ویتته وه، به لام شه زورتیشی داوا ده کرد. من نه مده زانی شه و پیشنیاره هی خویته یان دایکی له بن گوچکهی خویندوو یه تی، بویه نه مده توانی دهموده ست وه لامی پیشنیاره کهی بده مه وه، هر چه نده خویشی پرساری نه کردبوو، به لکو پیشنیاری بژ کردبووم!

ماو یه کی باش بیرم له پیشنیاری کچه کهم کردوو. رژیکیان له گهل دایکم به جووته دانیشتیووین، قسه کانی کچه کهم بژ ده گیزایه وه، دواتر باسی پیشنیاره کهیشم کرد، دایکم هیچی نه گوت، من جاریکی دیکه پیشنیاره کهم دوو پات کرده وه و لیمخواست که رای خویم پی بلئ. دایکم زور پیرو نه خوش بوو، به لام هه موومان پرس و راولژمان پیده کرد، دایکم گوتی: "کور کهم من جهرگی خوم دیتوه، ده زانم جهرگ خوشه ویسته، هز ده کهم دلی کچه کهت نه شکیتنی. له بهر خاتری کچه کهت بیبینه و قسه یی شهی له گهل دا بکه، خژ دوژمنی یه کتر نین! ماو یه کی زوره وازتان له یه کتر هیناوه، برینه کانی رابر دووش ساریژبوونه ته وه، تژ له جیگه ی خوت و شه ویس له جیگه ی خوی، به لام چونکه کچیکی هاو به شتان هه یه، باشتروایه یه کتر بیبن و قسه ش به یه که وه بکه، شه وان دایک و کچن له وانه یه هندی قسه یان له لای یه کتر کردبی! له وانه یه کچه کهت نه یینیکی لای دایکی باس کردبی و خوی رووی نه یه ت و شهرمت لی بکات، به لکو ده یه وی دایکی بو ت باس بکات، ئاخیر کچه که شت گه وره بووه، کی نالی یه کیک مرامی خوازینی نیو ده یانه وی پرست پیکن؟! "

که وره نه بوو، زوری شه له من مندالتر بوو، به لام هرگیز به و چاوه سه یرم نه کردبوو، نه شمده یوست به و چاوه لی بیروانم. ئاگام لیبوو خوشکه کانم و خالژنم له بن لیوانه وه باسیان ده کردین، به کاریکی باش و به جییان داده نا. کچه کهم سه یری ده کردین، لییان په ست و نیگه ران بیوو، هزی ده کرد باسه که بگوردری، ئاگام لیبوو له خویته وه باسی خویندن و فیژگی هینایه گزری و سه باره ت به خویندن و فیژگی کچه خاله کهم کرد. هه ستم کرد هز ده کات زوو برؤینه وه، من نه مویست دلی کچه کهم بشکینم، بویه هینشا درنگ دانه هاتبوو، خواحافیزیمان کرد و گه راینه وه. کاتی گه یشتینه وه مال و خوشکه کانم دابه زین، کچه کهم داوای کرد که بیبه مه وه لای دایکی، پیگوتم: "باوکه! به یانی مه کته بیم هه یه، ده بی شه مشه و سه یی بکه م، کتیبه کانیشم نه هیناوان، شه گه ر ده توانی بمبه یته وه!" منیش دلیم نه شکاند و شه وم به ره و مالی دایکی برده وه، له ریگه هه ستم کرد ده یه وی شتیکم پیلی، به لام شه رمی ده کرد، یه ک دوو جار ویستی بیدرکیتنی، له رووی نه ده هات، دواتر پیگوتم: "باوکه! شه ژنه له ریزی تژ دا نیه! سئ مندالی هه یه! باشه بژ ده ته وی بژ سئ مندالی بیانی بی به باوک، به لام بژ تاقه کچه کهت نا!" من مه یلم به لای کچه خاله کهم دا نه ده ریشت، بویه دلنایم کرده وه که شه ژنه ناخوژم، شه و قسه یی من زور شادومانی کرد، خنده له سه ر لیوه کانی بوژانه وه، به پیکه نینه وه پیگوتم: "باوکه! من ژنت بژ ده خوژم، نامه وی ره تی بکه یته وه!" منیش به خوشحالیه وه ئاورم

له و ماو یه ده زور جار خزمه کانم پیشنیاری ژنه یانیمان ده خسته بهر گویم، من خوم نه بان ده کرد و نه مده ویست په له لی نیکه م. رژیکی له مالی خالژم ده عه وت کرابووین، کچه که شم له گه لمان هاتبوو، له وی باسی ژنه یان و شوو کردن هاته گزری، هه ستم کرد ده یانه وی شه و کچه خالژیم پیبده ن که شووه کهی کوژرابوو، خوی و سئ مندالی له لای مالی باوکیدا ده زیا، راستیه کهی کچه خاله کهم

ئیدی له سه ر پیداکری کچه کهم زوو یه کترمان ده بینی، چه ند جاریکی شه هاته مالی دایکم، شه و له لای برا گه وره کهی ده زیا، پیمو ابوو نیسکی گران و ره زای قورس بیوو، وه ک ده لین براژن له خویته وه رقی له دشه کانی ده بیته وه، جا شه گه ر دشه که ش له گهل شه ودا بژی!! من هه ستم ده کرد دایکی کچه کهم له نیو خه م و گیزاوی ژیان دا ته کان ده ا، به ده ست براژنه که یه وه گرفتارو په شوکاو بووه، به لام شه مانه م به چاوی دا نه ده دایسه وه، کات گوزرابوو، پیویستی به وه نه ده کرد کای کونه شه نه با بکه م.

ده هاته وه. دایکی زور له سه ر خوی ئارم ده واد. شه و ئیواریه تام و بوژن و رهنگیکی دیکه هه بوو، یاده وره یه تال و شیرینه کان له هزرم دا زیندوو بیوونه وه، هه ندی جار هه ستم به شه رمه زاری ده کرد، هه ندی جاریش رقم له خوم ده بژوه که بژچی به قسه ی کچه کهم کردوو له گهل شه ژنه ی که منی جیهیشت بوو، داده نیشم و قسان ده که م. ئاخیر دیداری نیوان ژن و میردیکی جیا بژوه له کومه لگه ی ئیمه دا نه ک هه ر ده گمه نه، به لکو قسه و قسه لژیکی شه لیده که ویتته وه. ئیمه ته نیا خواردنی ئاسایمان خواردبوو، که چی هه ستم ده کرد مه ست و سه رخوش بیووم، خوشم نه مده زانی بژچی وام به سه ر

چومه شه و شوینته ی دیارم کردبوو، دوا یی شه وانیش هاتن، شه وه یه که من جار بوو له ژیانماندا که هه رسیکمان به یه که وه بین، ئیدی به ره و شه و چیشخانه یه رویشتن که شوینیکی خوشی هه بوو، نه سارد و نه گهرم، شه و او دلگیر و فینک بوو. ماو هی 14 سال بووم یه کتریمان به بینی بوو، دیداره که ش تام و چیژی خوی هه بوو، کچه کهم له خوشیانا بالی لیروابوو، وه کو په پووله به ده ورمان دا ده سوورایه وه، قسه ی خوشی بژ ده کردین، وه کو خاوه ن مال فهرمووی لیده کردین و هزی ده کرد زور بخوین! شه و هزی ده کرد ئیمه به جوته بدوین، بژ شه و مه به سه ته چه ند جاریک به بیانی ساردی هینان ده ریشت و درنگ

به ست ده گن و تیکیان ده شکینن، تیکشکاندن مرؤف و خیزانه کان به هله و شانه وه بی شه رزش بوونی مرؤقایه تی و کومه لگه شه و او ده بی. ئیستا کومه لگه ی کورده واری ده نیو شه و پاشا گه ردانی و سه رگه ردانیه دا ری ده کات، نه حکومت خوی له کیشه کومه لایه تیه کان به خاوه ن ده کات، نه مرؤفه کانیش هوشیاری چاره سه رکردنی کیشه کانیا ن هه یه، نه دابونه ریتیش ئاسانکاری بژ یه کلایی کردنه وه ی کیشه کان ده کن. له و باره دا شیرازه ی پیوه ندیه کومه لایه تیه کان مرؤف و مرؤقایه تی ده چی رین و ره و شیکی ئاوارته و دابونه ریتی سه یر سه ر هه لده دن که له وانه یه به مرگی به ها پیروزیه کان شه و او بین. جازان مرؤقی کورد به هزی به رگری و تیکوشانی دژ به داگیر که ران ده کوژرا و گیانی له ده ست ده ا، ئیستا به هزی بیخاوه نی کیشه کومه لایه تیه کان و نزمی ئاستی هوشیاری و دابونه ریتی قیزه وه نه وه مرؤقی کورد گیان له ده ست ده ات، که واته بژ مسؤگه رکردنی ناینده، کومه لگه پیویستی به ته کانیک هه یه تا شه و شالاوی مرگه رابگری. راگرتنی شالاوی مرگیش به هاوهنگی له نیوان یاسا و هوشیاری دا به ری پیده گی ری .

کیشه کومه لایه تیه کان کوشتن و هه لوه شان وه ی خیزانی لیده که ویتته وه

تریفه ی کورد

کیشه ی کومه لایه تی سیداره بژ خویان هه لبه ستن و خویان بخنکینن. شه گه ر ژنان له ناچاریه وه په نا بژ خوکوشتن ببه ن، به ته نیا خویان زهره رمنه ند نابن، به لکو کیشه و گرفتدی دیکه بژ خیزانه کان و که سانی دوا ی خو یانه وه ده منینیتته وه، به وه زیه شه وه کومه لگه ده نیو دوزه خی کیشه کان دا نغره ده بی و هه لده وه شه یته وه. ده سه لاتداران و حکومت به په لی یه که من له و خوسووتانن و خوسووتانن و نه زانین و کوشتنانه دا به رپر سیاره. نه زانین و نا هوش یاری و کولتوری پاشکه و تووی و کونه پاریزیش چاوه گی شه و کیشانه ن. فه رمانره و او ده سه لاتداران به ته نیا شه رکیان شه وه نیه که فه رمانره وایه تی بکن، به لکو پاراستنی سه روگیانی به رفه رمانانیش

بژ ده بی چه ند مرؤفیک له به ر کیشه ی کومه لایه تی خویان بکوژن؟! بژ ده بی باوکیک کچه که ی خوی بخنکینی؟! بژ ده بی مرؤفیکی ته لاقدر او به ده ستی خزمانی خوی وه بکوژری و لاشه که ی فری بدریته ناو بیریکه وه؟! شه مانه و ده یان رووداوی کوشتن و سووتانن و خنکانن پیمان ده لین که مه ترسی راشکاوانه له سه ر دا هاتووی خیزان و بنه مال و کومه لگه ی کورده واری دا هه یه. ره ویتیکی تیکده رانه به ریوه یه، ئاکام خیزان و کومه لگه ی کورده واری هه لده وه شه ییتته وه. نایا کی له و دیارده و ره و ت و تاوانانه دا به رپر سیاره!؟ شه گه ر باوکان و براکان له سه ر پیوه ندی خوشه ویستی کچه کانی خویان بکوژن، شه گه ر پیوان له به ر

رؤژی 21 شه تموز له شاروچکه ی چوار قورنه کچیک له ژیر پاساوی شه وه پیوه ندی خوشه ویستی له گهل کوریک دا هه یه، به ده ستی باوکی و برایه کیه وه ده کوژری. به لی شه مانه و ده یان هه والی جه رگبری دیکه رؤژانه بلاو ده کریته وه، زهنگی مه ترسی لیده ده دن و پیمان راده گه یه نن که مرؤفیک له فلانه شوین له سه ر کیشه یه کی کومه لایه تی کوژراوه، سووتیندراوه یان خوی سووتاندوو. به کوشتنی مرؤفیک، ژن یان پیوا یان چه ند که سیک کیشه کومه لایه تیه کان کوژیان نایه ت و رؤژ دوا ی رؤژ گه وره تر ده بنه وه. ئاخیر بژ ده بی کورو کچیکی خویندکاری زانسته گه له نیو شاری سلیمانیا به تیزاب بسووتیندین؟! "

شه گه ر هه وال و زانیاریه کانی چه ند رؤژی رابردوو کوبکه ینه وه، بژمان ده رده که وی که کیشه کومه لایه تیه کان هه ره شه ی ئاشکرا له خیزانه کان و کومه لگه ی کورده واری ده کن و به ره و هه لوه شانه و هیان ده بن. رؤژی 1 شه تاب هه واله کان ئاشکرایان کرد که ته رمی دوو خویندکاری زانکو (کورو و کچیک) له ناو ئوتمو بیلیک دا دوزراونه ته وه که به تیزاب سووتیناون! رؤژی 31 شه تموزیش راگه یه ندرا که له شاری ئاکری دا باوکیک کچه که ی خوی خنکاندوو چونکه ئاماده نه بووه ژن به ژنه ی پیگری. رؤژی 30 شه تموزیش له گه ره کی شورش ی شاری هه ولیردا پیوا ییک خوی ده سووتیتی. رؤژی 27 شه تموزیش ته رمی ژنیکی ته لاقدر او که دوو مندالی هه یه به خنکینراوی له نیو بیریکی گوندی بنه سلاوه ی سه ورودا دوزراوه ته وه. رؤژی 24-2007 دوکانداریک له قه زای سوژان مرده که سه رچاوه پزیشکیه کان جه خت له سه ر خنکاندن ده که نه وه. رؤژی 22 شه تموزیش کچه خویندکاریکی شارپچه کی که لار که به زور ریگه ی فیژگی لیده گزری و به شوو ده دری، دوو رؤژ دوا ی به شوودانی خوی ده سووتیتی و گیان له ده ست ده ات.